

Ooppera Voice Box
Musiikkitalon Black Boxissa
18.5.2017

Sävellys, konsepti, libretto *Miika Hyytiäinen*

Esiintyjät

Prof. M. H. - *Mia Heikkinen*, laulu

Assistentti - *Jacintha Damström*, huilu, laulu, akrobatia

Pianisti - *Maija Parko*, kosketinsoittimet

Dramaturgi - *Jaakko Nousiainen*

Teos on osa Miika Hyytiäisen
taiteellista jatkotutkintoa DocMus-tohtorikoulussa.

Opera Singer Memes

10 hrs · 🌐

One really does the most interesting things inside of a lobby during school hours. Funny faux pas you've heard?

-C

👍 🤔 ❤️ 84

2 Comments 1 Share

👍 Like

💬 Comment

➦ Share

PRELUDE	-	Alkoiko se jo?
LECTURE I	Those busy Virtual sopranos	Miksi joku säveltää mielikuvitusolenolle?
LECTURE II	Voice is Voices	Eikö yhdessä äänessä ole tarpeeksi?
LECTURE III	Voice Map - YAY!	Miten ääntä sitten voisi analysoida?
LECTURE IV	Fach system - BOO!	Eikö ole mitään muita vaihtoehtoja?
LECTURE V	A Voice of One's Own	Minäkö se oon?

TERVETULOA SEURAAMAAN OOPPERAA VOICE BOX

Kuten ehkä jo huomasit, lavalla ei ole isoa orkesteria, ja itse asiassa varsinaisia oopperalaulajiakin on tulossa vain yksi. Ehkä näemme siis *kamarioopperan*. Tämä on kuitenkin juuri niitä tilanteita, joissa laatu korvaa määrän. Nämä kolme muusikkoa esiintyvät niin monissa tehtävissä ja monenlaisina yhdistelminä videon, ääninauhan ja sitaattien kanssa, että katsottavaa ja kuunneltavaa riittää varmasti siinä, missä hyväkäyttösisissäkin oopperoissa. Jos tuntuu siltä, että termi ooppera tekee tiukkaa, niin todetaan vaikka, että klassisen koulutuksen saanut laulaja esittää roolia, instrumentalistit säestävät ja nuotit on valinnut samoin klassisen koulutuksen saanut diplomisäveltäjä.

Toki on kiinnostavaa pohtia myös, mitä muita nimityksiä teokselle voi keksiä! Ainakin se on *Singspiel*: siinä puhutaan ja lauletaan ja tekijällä on yhteydet Saksaan. *Singspiel* on siitä hyvä termi, että kuuluisin *Singspiel* lienee W.A. Mozartin Taikahuilu, joka on yksi esitetyimpiä oopperoita.

Jos maantieteellistä puolta haluaa entisestään painottaa, niin voisi (hieman *besserwisseröiden*) todeta kyseessä olevan *Gesamtkustwerk*. Voice Boxissa nimittäin libretto, musiikki ja muut parametrit on rakennettu muodostamaan eheä kokonaisuus, eikä esimerkiksi juonella tai sävellyksellä ole valtaa muiden yli. ”Kokonaistaideteos” on tietysti erityisen lystikäs ilmaisu, sillä näin oopperoitaan kutsui erityisesti Richard Wagner, joka myös on saanut kiitettävästi esityksiä. On herkullista vertailla usean tunnin emotionaalista, tuotannollista ja äänellistä täyslaidallista Voice Boxiin. Tänä iltana kaikki tapahtuu tiivistetympin, mutta minuuteista ja esiintyjistä otetaan kaikki irti.

Joku voisi myös briljeerata tietämystään mainitsemalla esityksen olevan *kokeellista musiikkiteatteria*. Tällä termillä esimerkiksi musiikkijournalisti voi ainakin osoittaa lukeneensa käsiohjelman sivulle 12 asti, sillä tuo on tosiaan se erikoistumisala, johon teoksen säveltäjä, siis minä, on keskittynyt ja josta hänellä on jopa aivan virallinen saksalainen sävellyksdiplomi. Toki voisi myös olla tarkempi, ja käyttää Jennifer Walshen lanseeraamaa muotoa *New discipline* (Walshen määritelm kokonaisuudessaan sivulla 14). Tässä

tyylilajissa materiaaleja yhdistetään estoitta ja kaikki tehdään nopeasti, tarkasti ja vanhojen rakenteiden välissä puikkelehtien.

Jos tätä akateemista assosiaatiota jatkaa edelleen, niin Voice Box on myös *akateeminen työnäyte*, osa taiteellista jatkotutkintoa arvostetusta korkeakoulusta: Taideyliopiston Sibelius-Akatemiasta ja DocMus-yksiköstä. Tällä teoksella, tarkemmin sanottuna sen sävellyksellä, pyrin osoittamaan, että kehittämäni teoriat pitävät paikkaansa.

Olen kuitenkin sen verran nuuka ihminen, että tuo teoria ei ole läsnä vain hämärinä kertakäyttöisinä tukipuina. Pikemminkin voisi sanoa, että taustalla oleva teoria, jota kutsun Voice Mapiksi (Kartan avulla ollaan siis päästy laatikkoon, ehkä sieltä poisikin), on koko oopperan alku ja loppu - itse asiassa suurelta osin myös sen keskikohta. Kuten mainitsin, yhdestä ideasta lähtee kaikki.

Libreton akateemisen ja tekoakateemisen sävyn takia kyseessä on myös *luentokonsertti*. Luentokonsertit ovat hämmäntäviä taiteellisakateemisia hybrideitä, joissa muusikko soittaa tai laulaa ja välillä selittää kuullun musiikin suhdetta tieteellisiin löydöksiin. Valitettavasti säveltäjää ei usein päästetä lavalle, joten päädyin pieneen roolileikkiin. Lavalla näemme professori M.H:n, jonka voitte vapaasti kuvitella olevan yhdistelmä minun parhaimpia ja pahimpia puoliani. Olen suorastaan vaatinut roolihahmon tulkitsijalta Mia Heikkiseltä julmaa parodiaa *ad absurdum*. Tosin en ole enää aivan varma mihin ja keihin kaikkiin professorin nimikirjaimet viittaavat.

Mutta kyllä tähän saadaan mukaan emootioitakin. Minun mielestäni taiteen tehtävä on *kommunikaatio*, usein vieläpä kertoa tai esittää jotakin erityisen vaikuttavaa. Tällä kertaa en kuitenkaan kerro rakastavaisista, joiden avioliittoaiheet paha suurvisiiri torppaa. Sen sijaan kuvaan ensirakkauden päätöksellä omaa suhdettani ihmisääneen yleensä ja näihin tiettyihin ääniin erityisesti. Kyseessä on siis imelä *rakkaudentunnustus*. Ja rakkaus jos mikä myy *oopperassa*.

Toivoakseni lopputulos on kirkkaan kepeä mutta yltäkyläinen runsaista vaikutteista, kuin György Kurtágin ja Georges Aperghis malttamaton lapsi.

TYÖMENETELMÄSTÄ

Vajaan vuoden ajan työryhmä on tavannut, nauranut toisilleen, tehnyt pilkkaa maailman hölmöydelle ja silloin tällöin käynyt läpi teoksen tekstiä, musiikkia, sävellystä, ohjausta ja visuaalista puolta. Yleisenä näkökulmana on ollut provosoida toiset sellaiseen edesvastuuttomuuden tilaan, että ideat lähtevät lentoon, eikä niitä saa enää millään pidettyä kurissa.

Jo ihmisten vaikuttavat roolilistat kuvaavat hyvin heidän heittäytymistään: solisti Mia Heikkinen luennoi, laulaa ja näyttelee professori M. H:n roolin. Esityksen aikana tulemme huomaamaan, että on sekä tärkeää että täysin epäolennaista että Heikkinen edustaa koloratuurifakkia. Jacintha Damström on lavalla assistentin roolissa, joka vaatii useita hänen erikoisosaamisiaan: Damström on paitsi ammattihuilisti myös esiintyvä akrobaatti. Tämän lisäksi hän on myös kokenut uuden musiikin tulkki laulajana. Helpolla ei pääse myöskään Maija Parko, joka on siviiliammatiltaan pianisti, emme ole kuitenkaan käyttäneet tätä häntä vastaan. Yhdessä päätimme, että kosketinsoittimia on monenlaisia ja niin Parko tulkitsee esimerkiksi graafista notaatiota Crackle boxilla ja Satieta videouruilla. Parkon kehittämä pellehahmo Ramppaliina halusi ehdottomasti mukaan, mutta tätä kirjoittaessa olemme vielä saaneet pidettyä hänet kurissa. Ja kompensoidakseni sitä, etten tällä kertaa pääse lavalle, olen osallistunut melkeinpä kaikkeen muuhun. Olen teoksen konseptin takana, kirjoittanut libreton ja säveltänyt musiikin. Saattaa olla, että olen päässyt pujahtamaan mukaan pariin videoonkin. Vastaan videoista sekä ohjauksesta ja oikeastaan voisi sanoa, että teen musiikkiteatteria aivan samoin kuin tein jo viisivuotiaana. Leikkikaverit ovat tällä kertaa lihaa ja verta. Voi pojat, miten paljon kiinnostavampia äänen alueita fyysisillä leikkikavereilla onkaan!

Mikään tästä ei olisi ollut mahdollista ilman tätä työryhmää ja DocMuksen ohjausryhmän ja opiskelijoiden tukea. Jos ja kun virheellisiä termejä ja johtopäätöksiä löytyy, on vastuu kuitenkin aina omani.

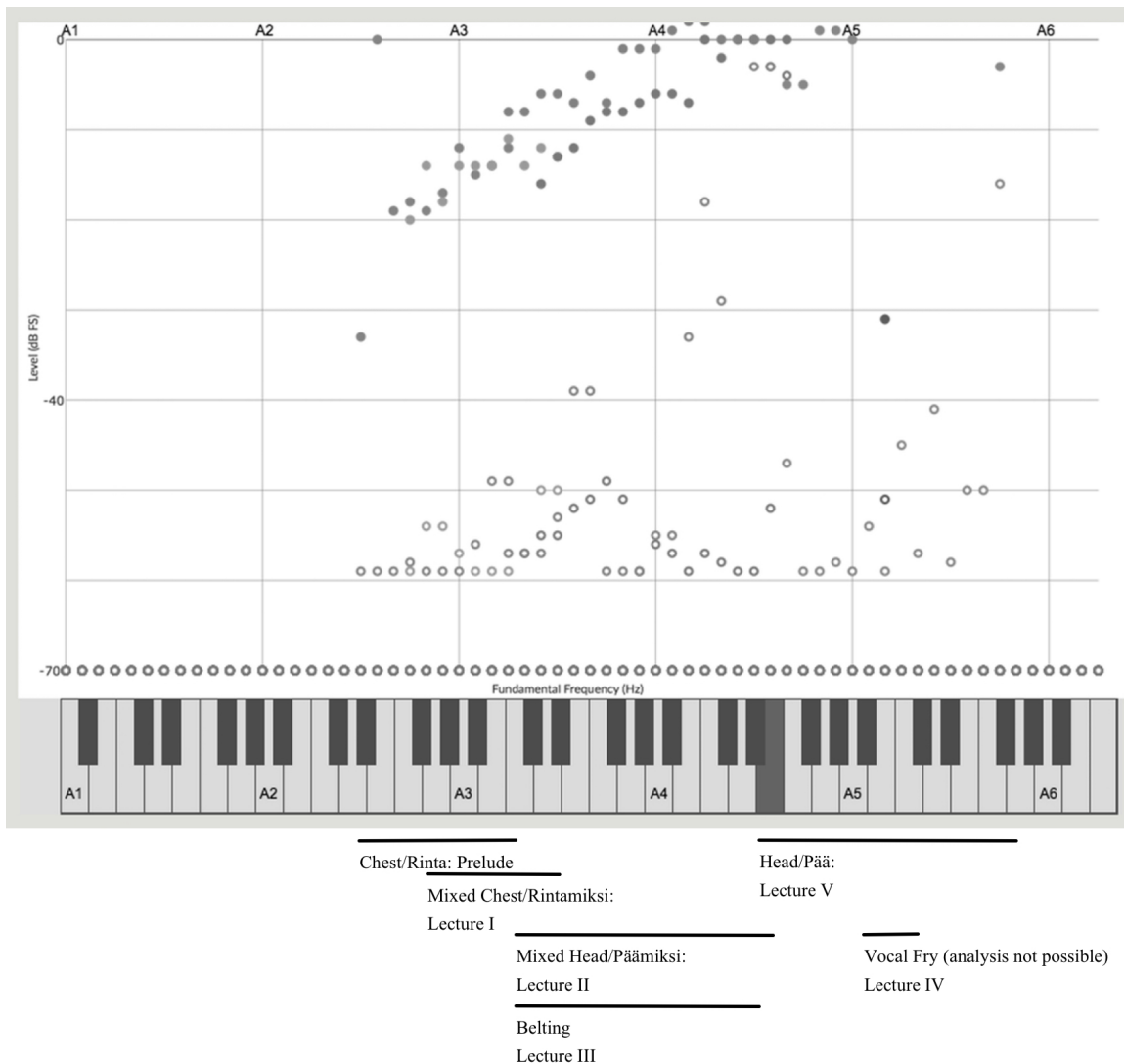
VOICE MAP -ANALYYSIOHJELMA

Teoksen ytimessä on analyysiohjelma Voice Map, jonka olen rakentanut yhdessä ohjelmoija Hadas Pe'eryn kanssa. Teoksen aikana ohjelmaa ja sen lopputuloksia kuvaillaan eri tavoin, mutta ei ehkä ole pahitteeksi myös lukea siitä pari sanaa.

Voice Map -analyysiohjelma perustuu ajatukselle, että säveltäjän, varsinkin kokemattoman säveltäjän, tulisi kirjoittaa musiikkia tietylle laulajalle, ei omalle mielikuvalleen laulajan äänestä. Erityisesti ei pitäisi uskoa yleistävään ja laulajia luokittelevaan fakkijärjestelmään, siis ajatella ihmisiä sopraanoina tai vaikkapa koloratuurisopraanoina.

Kun säveltäjä sitten päättää tutustua tähän tiettyyn ääneen, alkaa itse analyysi. Teoria ja sävellystyö ovat opettaneet, että ihmisääni jakaantuu erilaisiin alueisiin, joilla on myös omat tyypilliset ominaisuutensa. Laulajan laulaessa analysoivalle tietokoneohjelmalle se piirtää yksinkertaisen kartan näistä alueista ja siitä, miten kovaa tai hiljaa mikäkin sävel on mahdollista toteuttaa. Tämän karkeatekoisen kartan tarkoituksena on toimia jaettuna maaperänä laulajan ja säveltäjän välillä. Sen avulla on mahdollista aloittaa keskustelu oikeasti syvällisistä ja kiinnostavista äänen yksityiskohdista ilman että uppoamme heti säveltäjien ja laulajien ristiriitaisten termien hetteikköön.

Oopperassa Voice Box käsitellään juonen tasolla analyysiohjelmaa Voice Map ja siihen liittyviä akateemisia, taiteellisia ja esimerkiksi sosiaalisia kysymyksiä. Näiden kahden häiritsevästi nimetyn kokonaisuuden yhteys on kuitenkin tiiviimpi. Ennen sävellystyötäni tein Mia Heikkiselle Voice Map -analyysin ja käytän sitä hyödykseni. Itse asiassa osa kehitystyötä on koetella Voice Mapin toimintaa säveltämällä sille materiaalia ensin tämä ooppera Voice Box ja myöhemmin toinen teos ”Voice is Voices” useammalle koloratuurisopraanolle. Olet tietysti myös tervetullut tähän seuraavaan ihmisääni-ilotteluun kun se aikanaan valmistuu.

Kuvassa on Mia Heikkisen ensimmäinen äänianalyysi, jonka perusteella Voice Box -oppera sävellettiin. x-akselilta voi lukea kunkin säveltason ja y-akseli kertoo dynaamisen maksimin ja minimin. Kullakin alueella on oma värinsä, jotka valitettavasti eivät erotu harmaan sävyinä kovin hyvin, joten olen nimennyt ne analyysin alapuolelle. Laulaja ja säveltäjä ovat yhdessä sopineet käytetyistä termeistä.

Nämä alueet olivat koko musiikkidraaman lähtökohta. Kunkin alueen kohdalle olen merkinnyt, miten sillä on erityisen tärkeä rooli tietyssä luennossa tai preludissa. Nämä alueet ovat vaikuttaneet myös musiikkiin eri tavoin. Tämän voi havaita vaikkapa laulajan ensimmäisestä fraasista, jossa sama alueiden järjestys toistuu:

M02

spoken

[sa] - [a] - [a] - [a e æ] - [æ i] [i] - [i] lence

1 Rinta (Chest) 2 Rintamiks (Chest mix) 3 Päämiks (Head mix) 6 Belting 5 4 VF Pää (Head)

Electric Piano (#) *mf* *pp* subtle crescendo to M04

8va 8va

LAINAUKSISTA

Niin uskomattomalta kuin se minusta tuntuukin, saattaisi kokeellisen musiikkiteatterin luento-ooppera ihmisäänien alueista käydä pidemmän päälle puisevaksi. Tästä syystä ja osittain vain taiteellisen intuitioni vuoksi monet lainaukset ovat päätyneet teokseen.

Tieteelliset lähteet ja viitteet ovat tietenkin olennainen osa hyvää akateemista käytäntöä, joten jotain sen tapaista näkyy ja kuuluu myös Voice Boxissa. Logopedien kirjoituksia ja alan henkilöhistoriaa saamme kuulla jonkin verran. Erityisesti siksi, että nimityksiin liittyvät sekoilut ovat melkein, mutta vain melkein, liian päättömiä edes oopperalibrettoon.

Tyylilainat, pop-kulttuurin pikkumotiivit ja musiikilliset suorat sitaatit ovat löytäneet tiensä oopperaan antaakseen sille oman höyhenen keveän kosketuksensa. Se muistuttaa meitä siitä, että kyseessä on vain meidän hengityksemme ja identiteettimme, ei siis mikään kovin tärkeä. Kuulija voi viihdyttää itseään bongailemalla eri lainauksia, mutta jotkin erityisesti yhdysvaltalaiset television ilmiöt eivät ehkä sellaisenaan muistu suomalaiskuulijoiden mieleen. Tällaisia ovat esimerkiksi mediamoguli Oprah Winfrey, jonka innostuksessa on jotain pidäkkeettömän operettimaista ja toisaalta drag-taiteilija RuPaul, jonka tosi-tv-kilpailu tarjoaa ehtymättömän varaston elämää suurempia hokemia ja fraaseja, jotka vain odottivat tulla sävelletyiksi korkealle ja kovaa. Häneltä varastin myös aloitusfraasin: ”Silence, bring me back my girls!”

Itselleni kaikkein merkityksellisimmät sitaatit ovat kuitenkin sosiaalisen median kovaa ydintä: Facebookissa leviäviä meemejä. Eikä mitä tahansa meemejä, vaan sellaisia, joissa laulajat itse kuvaavat kamppailuaan äänensä kanssa. Olen ehkä puolueellinen, mutta on vaikea keksiä parempaa perustelua vaikkapa fakkijärjestelmää vastaan, kuin se että laulajat keskenään nauravat kuvalle hölmöstä Wagnerista, jonka sävellyksissä fakit ovat aivan pielessä:

Opera Singer Memes

23 June 2013 · 🌐

I often wonder why there aren't more Wagner opera memes out there!
Maybe I am not looking hard enough?

👍 Like

💬 Comment

➦ Share

👍 51

Ehkä kuulemme myös laulajaa työssään hieman toisin, kun nämä yhden ruudun sarjakuvat avaavat meille kurkistusluukun klassisen laulajan arkeen kurkunpäineen, foneettisine aakkosineen ja passaggioineen.

ESIINTYJÄT

Mia Heikkinen valmistui Sibeliuksen Akatemiasta musiikin maisteriksi erinomaisin arvosanoin pääaineenaan oopperalaulu. Hän on lisäksi valmistunut musiikkipedagogiksi Turun AMK:n musiikkiakatemiasta. Hän on Kangasniemen laulukilpailun 2007 voittaja ja sijoittui vuonna 2008 toiseksi Lappeenrannan laulukilpailun naisten sarjassa.

Samana vuonna hänet palkittiin myös Blondin roolilla Mozartin oopperassa *Die Entführung aus dem Serail* kansainvälisessä Kammeroper Schloss Rheinsbergin laulukilpailussa. Heikkinen on vierailut Suomen Kansallisoopperan lisäksi mm. Tampereen ja Vaasan oopperassa, Aleksanterin teatterissa ja Linnateatterissa, Turun ja Seinäjoen kaupunginteatterissa, Ooppera Skaalassa ja Noa-oopperafestivaaleilla Vilnassa. Sibeliuksen Akatemian myöntämän ensikonsertin hän antoi keväällä 2011.

Heikkinen konsertoi ja laulaa säännöllisesti kuorojen ja orkestereiden solistina ja on myös kysytty sopraanosolisti nuorten suomalaisten nykysäveltäjien teoksissa ja on kantaesittänyt teoksia ympäri Eurooppaa.

miaheikkinen.com/

Jacinta Damström, huilisti, sirkusartisti ja laulaja, on valmistumassa Sibeliuksen Akatemiasta huilun/ musiikin maisteriksi. Damström sai huilukrobaatti-nimikkeensä vuonna 2015, kun hänet ensimmäistä kertaa nähtiin esiintymässä sekä huilistina että krobaattina Savonlinnan oopperajuhlissa *Pikku-Taikahuilun* produktiossa. Damström on sen jälkeen jatkanut taiteen rajojen ylittämistä kehittämällä omia esityksiä ja tekemällä yhteistyötä mm. *Cirque des Pucésin* kanssa.

Pianisti **Maija Parko** esiintyy aktiivisesti solistina ja kamarimuusikkona erilaisissa kokoonpanoissa. Taiteilijana hän on tällä hetkellä erityisen kiinnostunut ranskalaisesta 1900-luvun alun musiikista ja monitaiteisista projekteista. Parkon taiteellinen tohtorintutkimus ”Musiikkia ranskalaisen

1900-luvun alun kaanonin sisä- ja ulkopuolelta” valmistui v. 2016 Taideyliopiston Sibelius-Akatemiassa. Viime vuosina hän on tehnyt musiikillista yhteistyötä mm. teatterin, tanssin ja klovnerian ammattilaisten kanssa. Taiteellisen työnsä ohella Parko työskentelee Sibelius-Akatemiassa pianonsoiton tuntiopettajana.
majaparko.wordpress.com/

Miika Hyytiäisen musiikkia on esitetty useimmilla tärkeimmillä festivaaleilla ja tapahtumissa Suomessa sekä Saksassa. Lisäksi sitä on kuultu kaikissa Pohjoismaissa, Ranskassa, Japanissa, Hollannissa sekä Englannissa. Hän edustaa säveltäjänä kokeellista musiikkiteatteria ja yhdistelee usein tiedettä ja taidetta luoden musiikkia erityisesti ihmisäänelle. Hyytiäinen valmistee Taideyliopiston Sibelius-Akatemiassa jatkotutkintoa, johon kuuluu sekä taiteellisia että tutkimuksellisia osioita. Soveltavan projektin aiheena on säveltäjän ja laulajan välinen kommunikaatio. Jos hänen taiteellinen persoonansa jää suureksi mysteeriksi vielä oopperan jälkeenkin, on jotain mennyt pieleen, tai ehkä juuri päinvastoin.
miika.info/

ENGLISH SUMMARY

As you might have noticed, there isn't much space for the orchestra, and indeed, this is something you could call a *chamber opera*: a lot of good stuff in compact form. But of course opera as a term isn't simple. If you prefer, you can just notice that the singer has a classical training and a role to play, there are musicians and the composer has a proper composition diploma. If this isn't a proper opera, then I don't know what is.

But of course you could well argue otherwise too. For example this work clearly has German influence: There is a lot of explaining and talking going on. This is something what used to be called a *Singspiel*. Another old German word is *Gesamtkunstwerk*: many parameters of the musical drama (structure, text, motives, all the music, choreography...) are harnessed to the use of one idea. This term is usually combined with the megalomaniac ideas of Richard Wagner. In his case the idea was usually an epic story.

With Voice Box the underlying idea is a bit more abstract: the areas of the soloist Mia Heikkinen's voice. Part of the drama is also how the composer got to know them: Voice Box is actually part of the doctoral studies of Miika Hyytiäinen: He has created a voice analysis method by the name of the Voice Map and in this *academic proof* he defends his claim, that the method works. He uses all the areas of the soloist's voice in all thinkable aspects. The theory and the background of the analysis method is basically the whole libretto of the Voice Box, so I won't spend too many words about that here, you can just listen and learn. If something isn't clear, you are welcome to visit the web pages mentioned in the end of this booklet. It might be interesting to have a look at the picture on page 8, that is what the analysis looks like and underneath you may also read the areas we found (the terminology was decided by the singer and the composer together).

By the way, this combination of musical and academic performance also has a name: *lecture concert*. Usually the musician, for example a singer, performs some music and explains what we hear and what he or she has found. As a composer I wasn't able to be on stage talking and performing, so

I decided to create an alter ego: Professor M. H. - A parody of myself with the voice and body of Mia Heikkinen.

We left the German terminology to the 19th century. You could of course also find also more recent terms from Central Europe. For example to see what the composer has studied. There we find a nice little term: *experimental music theatre (experimentelles Musiktheater)*. The composer (that would be me) has an official composition diploma from Universität der Künste Berlin, and that was the main focus of the diploma. Not surprisingly it is difficult to find a fixed definition, but the combination of different artistic and scientific materials is typical for experimental music theatre. It has happened that the composer also composed lighting or choreography ideas into the musical scores. Aesthetically there is a certain recurring structure of my art: After you start with a motive, you will use it till the bitter end and maybe even a bit longer. In this case the areas of the soloist's voice create music for the instrumentalists, but also musical structure of the piece and even some of the stage movement.

The Irish composer Jennifer Walshe has given another definition for a term *New Discipline*, something that does sounds almost the same:

The term [the New Discipline] functions as a way for me to connect compositions which have a wide range of disparate interests but all share the common concern of being rooted in the physical, theatrical and visual, as well as musical; pieces which often invoke the extra-musical, which activate the non-cochlear. In performance, these are works in which the ear, the eye and the brain are expected to be active and engaged. Works in which we understand that there are people on the stage, and that these people are/have bodies.

(Walshe: <http://www.borealisfestival.no/2016/the-new-discipline-4/>)

She also mentions that New Discipline has a temporality of its own, being fast and virtuosic not only on stage, but also in intense and fast during rehearsals.

To make a full circle we can go back to the term *opera*: opera needs big emotions and true love. And indeed, Voice Box is a *love letter* to voice, maybe even more than one voice.

As you are going to see, this opera uses the artistic talents of the performers to the maximum: The singer Mia Heikkinen is a price-winning coloratura soprano with career both inside and outside the borders of Finland. In Voice Box she appears not only as singer with an exceptional range and lecture, but her voice analysis is the starting point of the whole piece. Jacintha Damström plays the role of the Assistant, it has been written for her interesting list of qualifications: she plays the flute, sings and does circus acts, all things she has performed and studied in professional level. Also the part written for Maija Parko is tailor-made. She has just finished her doctoral studies in music, so it was only natural to ask her to give a lecture (a proper lecture, by a proper doctor), but she also shows her virtuosity by playing two keyboards in numerous tuning systems simultaneously.

Working with a group like this has created certain energy to combine phenomenal ideas and bad taste, which creates the fundamentals of the humour of the piece and its general virtuosity. As a composer, librettist and director I take the blame of all the mistakes in the piece, and at the same time I want to point out, that without these talented and absolutely crazy people none of this would have been possible!

Für die deutschsprachigen Gesten wollte ich nur ein herzliches Dankeschön sagen. Ich war überrascht und wenig erschreckt als ich von so einer großen Gruppe von Fans gehört habe. Ich hoffe, es lustig und informativ geworden ist. Und mindestens kann man dann mit Thema Zwölftonmusik mehr für die Proben lernen.

The memes used in the opera's videos and in this booklet are from the Facebook group ”**Opera Singer Memes**”
facebook.com/OperaSingerMemes/

My deepest gratitude to meme mezzos **Kayla Collingwoodil** and **Cassie Kutev** for allowing me to use this material.

I am also deeply grateful for the support of the professors and the students of DocMus doctoral school.

Esityksen logo: Ulla Sainio, gentil.fi

Tämän esityksen toteutumista ovat tukeneet
Sibelius-Akatemian tukisäätiö ja
Suomen kulttuurirahasto

You can find more information about my studies on the page:
miika.info/voicemap

The libretto in English and a list of references can be found on
miika.info/vbl